

niedziela
GŁOS Z TORUNIA

NR 9 (1106) • J • ROK LIX • 28 II 2016 • TORUŃ

w numerze:

Z żałobnej karty

Syberyjskie wspomnienia

Z życia Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu

MYŚL NA TYDZIEŃ

Człowiek nie może obejść się bez wiary i bez zaufania drugiej osoby.

Bp Andrzej Suski

Czas łaski i miłości

Troska o ciało, która ma zapewnić dobrą kondycję fizyczną teraz i w przyszłości, sprawia, że coraz większą popularnością cieszą się kluby fitness, baseny, gabinety odnowy biologicznej czy trenerzy personalni. Nic w tym niewłaściwego. Taka dbałość jest ważna, ale nie najważniejsza, bo każdy z nas potrzebuje czegoś więcej, czegoś, co opromieni życie, pobudzi do miłości, umocni nadzieję. Dlatego pustynia jest takim miejscem, gdzie można odkryć, że „miłosierdzie Boże zmienia serce człowieka i pozwala mu doświadczyć wiernej miłości, sprawiając, że i on staje się zdolny do miłosierdzia" (orędzie Ojca Świętego Franciszka na Wielki Post 2016 r.).

Wiara właśnie wyraża się w konkretnych decyzjach, uczynkach, które pomagają bliźnim w potrzebach ciała i duszy i najważniejsze – to na ich podstawie, jak pisze papież Franciszek, będziemy sądzeni. Codzienne czyny, czasem niedoceniane, są pewną drogą do nieba. Z tego powodu nie zmarnujmy tego czasu. Teraz jest czas łaski, nawrócenia i miłosierdzia. Teraz jesteśmy miłowani przez Chrystusa Ukrzyżowanego, który umarł i zmartwychwstał. Tę prawdę podkreśla Ojciec Święty Franciszek: „Tylko ta miłość może zaspokoić pragnienie nieskończonego szczęścia i miłości".

Beata Pieczykura

Anna Głos

„Weź Krzyż! Przyjmij go! Nie pozwól, aby przygniotły cię wydarzenia, ale z Chrystusem zwyciężaj zło i śmierć! Jeżeli z Ewangelii Krzyża uczynisz program swojego życia, jeżeli pójdziesz za Chrystusem aż na krzyż, w pełni odnajdziesz samego siebie!" (św. Jan Paweł II)

MIŁOSIERDZIE KU NAM POCHYLONE

Liturgiczny okres Wielkiego Postu kieruje nasze oczy ku krzyżowi, który dla chrześcijan nie jest znakiem hańby i śmierci, ale życia i miłosierdzia.

W dniach wielkopostnych wiele razy powtarzamy: „Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez Krzyż Twój święty świat odkupić raczył". Pozdrawiamy ten krzyż, o którym św. s. Faustyna powiedziała: „Witaj, Dobroci Boża niepojęta, nigdy nie zmierzona i nie zgłębiona, pełna miłości i miłosierdzia, lecz zawsze święta, a jednak jesteś, jak dobra matka, ku nam pochylona. Witaj, tronie miłosierdzia, Baranku Boży" (Dz. 1321). „O tajemnico miłosierdzia Bożego, o Boże litości, żeś raczył opuścić tron nieba, a zniżył się do nędzy naszej, do ludzkiej słabości, bo nie aniołom, lecz człowiekowi miłosierdzia trzeba" (Dz. 17460).

Uwierzyć w miłosierdzie

Jak wymowny jest obraz Salvadora Dali, ukazujący krzyż pochylony nad światem, nad ludzką drobiną w postaci samotnej łódki. Boski Odkupiciel Ukrzyżowany

dokończenie na str. V

Wojciech Wichnowski

Bp Andrzej Suski błogosławi parafian i licznych pielgrzymów

CHEŁMŻA

Ku czci św. Walentego

W konkatedrze Trójcy Świętej w Chełmży 14 lutego z okazji odpustu św. Walentego sprawowano koncelebrowaną Mszę św. pod przewodnictwem i z homilią bp. Andrzeja Suskiego.

– Święci są orędownikami Kościoła i wzorem dla wiernych. Św. Walenty jest patronem chorych, a amerykańska tradycja uznaje go za patrona zakochanych. Szkoda, że ci, którzy obchodzą tzw. walentynki, nie wiedzą, kto jest ich patronem. Pomyślmy dzisiaj o chorych, ale i o osobach młodych, które wchodzą w dorosłe życie. Módlmy się, by św. Walenty pomagał im na drodze miłości prawdziwej, a nie tej z telewizyjnych seriali – podkreślał bp Suski. Zauważył również, że życie społeczne zbudowane jest na wierze. Mąż wierzy żonie, dzieci rodzicom, przełożony podwładnym, bo bez tego nie ma życia rodzinnego, sąsiedzkiego, społecznego. To jest wiara w człowieka, a druga to jest wiara w Boga. – To, co niszczy miłość, rodzinę, naród, jego tożsamość, chwalebne zwyczaje wypracowane przez tysiąclecie, nie oznacza postępu. Gdy są święci, człowiek staje się inny, lepszy. Zwracamy się do św. Walentego: Prowadź nas drogami wiary wśród pokus dzisiejszego świata – mówił Biskup Andrzej.

Podczas Eucharystii modlono się w intencji parafian i licznych pielgrzymów oraz o potrzebne łaski dla ks. inf. Zygfryda Urbana w przededniu imienin i łaskę zdrowia dla przebywającego w szpitalu ks. kan. Romualda Nelkowskiego z Unisławia. Suma zakończyła się przy odrestaurowanym ołtarzu św. Jana Chrzciciela, gdzie znajduje się również wizerunek św. Walentego. Uroczystość uświetnił Chór Mieszany „Św. Cecylia” pod dyrekcją Alfonsa Dorawy. W ciągu całego dnia wierni wypraszali łaskę zdrowia, obchodząc z zapalonymi świecami ołtarz z wizerunkiem św. Walentego.

Wojciech Wichnowski

TORUŃ

Miłość to postawa

W auli Szkół Franciszkańskich na toruńskim Podgórzu 14 lutego odbyło się spotkanie z Dorotą i Grzegorzem Gaborami. W pogadance „Co czuję, gdy kocham?” prelegenci próbowali wprowadzić młodych w arkana uczuć i emocji towarzyszących miłości.

Korzystając ze swojego blisko 26-letniego stażu małżeńskiego, państwo Gaborowie podkreślali, że miłości towarzyszy feeria uczuć zarówno tych przyjemnych, jak np. radość, zauroczenie, bezpieczeństwo, jak i tych mniej miłych, jak lęk, rozczarowanie czy smutek. Podali przykład pary małżeńskiej, która po przeminięciu pewnych początkowych przyjemnych uczuć uznała, że to już koniec ich miłości. W ten sposób stanęli na progu kryzysu. Nikt im nie powiedział, że miłość to nie uczucia towarzyszące zwłaszcza stanowi zakochania, ale raczej postawa, świadomy wybór i konsekwentne życie w myśl tego wyboru.

Prelegenci podkreślili, że uczucia nie podlegają ocenie moralnej. Człowiek nie ma wpływu na pojawiające się w nim uczucia. Znany rekolekcjonista ks. prał. Stanisław Orzechowski zwykł mówić, że co chwilę jest zakochany. Nie oznacza to, że podąża za tym uczuciem. Przed laty wybrał kapłaństwo i to jest jego droga, jego miłość. Jako przykład z życia małżeńskiego przytoczyli anegdotę o mężczyźnie z bardzo dużym stażem małżeńskim, który zapytany, czy przez te lata ani razu nie chciał opuścić żony stwierdził: „Opuścić, zostawić? Nigdy! Ale zabić, to kilka razy”. Niestety, dzisiaj miłość utożsamiana jest często tylko z czerwonym serduszkiem i wyznaniami na portalach społecznościowych. Ale tak jest łatwiej, bo nie wymaga to spojrzenia człowiekowi w oczy, nie trzeba pracy nad sobą ani stanięcia w prawdzie. Jeśli więc człowiek skupi się tylko na uczuciach, wówczas nie ma szans na ewolucję od stanu zakochania do postawy miłości. Tzw. motyle wyfruną z brzucha, a pozostają rozczarowanie i zgliszcza bólu.

Joanna Kruczyńska

Dorota i Grzegorz Gaborowie podczas spotkania

Swoistym zaleceniem prowadzących spotkanie była sugestia, by wszyscy kochający przejrzeli się jak w lustrze w „Hymnie o miłości” (1 Kor 13, 1-13). Tam właśnie jest mowa o postawach, w których powinna przejawiać się prawdziwa miłość – miłość jako świadomy wybór trwania przy drugim człowieku.

Joanna Kruczyńska

GRUDZIĄDZ

W rocznicę nawiedzenia

Tak jak od kilku lat, 12 lutego mieszkańcy Grudziądza przeżywali rocznicę nawiedzenia miasta przez krzyż, który św. Jan Paweł II adorował w Wielki Piątek 2005 r. w swojej kaplicy.

S. Klemensa

Uczestnicy procesji

Obchody rozpoczęły się w bazylice pw. św. Mikołaja Mszą św., której przewodniczył ks. Andrzej Kusiński, proboszcz grudziądzkiej parafii pw. Ducha Świętego. W homilii ks. Wojciech Osicki przypomniał, że św. Jan Paweł II jest apostołem krzyża Jezusa Chrystusa. Starał się skłonić wiernych do refleksji i zastanowienia się nad tym, jaką wartość w życiu każdego z nich ma krzyż, czy jest swoistym pokarmem, czy jest podporą i czy daje odpoczynek. – Krzyż w okresie Wielkiego Postu zaprasza, by w jego cieniu rozbić swój namiot – mówił kaznodzieja.

Po Mszy św. do kościoła pw. Ducha Świętego udała się procesja z krzyżem. W czasie procesji modlono się Koronką do Miłosierdzia Bożego, a w kościele odśpiewano „Gorzkie żale”.

Zenon Zaremba

ZAPRASZAMY

Konferencja o dyplomacji

W dniach 1-2 marca w Centrum Dialogu im. Jana Pawła II, pl. Frelichowskiego 1 w Toruniu, odbędzie się konferencja „Ars elegantiae. Toruńska Akademia Dyplomacji im. bł. P.G. Frassatiego”. Konferencja organizowana jest przez doktorantów Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika; ma na celu przybliżenie wiedzy praktycznej z zakresu protokołu dyplomatycznego, ceremoniału i etykiety. Pierwszego dnia zajęcia praktyczne prowadzone przez dr Magdalenę Lorenc (UAM w Poznaniu) oraz Centrum Kształcenia Ustawicznego w Toruniu. Podczas warsztatów uczestnicy będą mogli zapoznać się z zasadami przygotowywania oficjalnych spotkań, bankietów, przygotowywaniem stołów, redakcją zaproszeń etc., a także zobaczyć pokazy fryzjerskie i florystyczne. Drugiego dnia seria wykładów, udział w sesji wykładowej jest bezpłatny. Aby wziąć udział w warsztatach należy wysłać swoje zgłoszenie na adres: ars.elegantiae@gmail.com i dokonać opłaty. Szczegółowe informacje: www.teologia.umk.pl . Patronat nad wydarzeniem sprawuje bp Andrzej Suski, a patronat medialny „Głos z Torunia”.

Warsztaty muzyczne

Zapraszamy na warsztaty chorału gregoriańskiego, które odbędą się w dniach 4-6 marca. Poprowadzą je przedstawicielki zespołu „Liquescentes” z Poznania. W ramach warsztatów oferujemy: materiały warsztatowe, poczęstunek w przerwach oraz obiad w sobotę, dużą dawkę wiedzy, spory zastrzyk praktyki, kwintesencję modlitwy chorałem gregoriańskim. Warsztaty odbędą się w domku Duszpasterstwa Akademickiego Ojców Jezuitów w Toruniu, ul. Piekary 24. Szczegółowe informacje i zgłoszenia: www.torun.jezuici.pl .

Pielgrzymka maturzystów na Jasną Górę

5 marca odbędzie się pielgrzymka maturzystów na Jasną Górę. Będzie ona przebiegać pod hasłem: „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” (Mt 5, 7). W Kościele przeżywamy Rok Miłosierdzia, a w Kościele w Polsce jubileusz 1050-lecia Chrztu Polski. Pragniemy przy tej okazji u stóp Maryi Królowej Polski odnowić przyrzeczenia chrzcielne, by jeszcze raz wybrać Chrystusa jedynym Panem i Zbawicielem.

Program:

godz. 14 – Różaniec wraz z odnowieniem przyrzeczeń chrzcielnych

godz. 15 – Konferencja Marcina Jakimowicza, dziennikarza, autora książek: „Radykalni”, „Ciemno, czyli jasno”, „Antywirus, Pan Bóg? Uwielbiam”

godz. 17 – Msza św. w intencji maturzystów

godz. 19 – Droga Krzyżowa

godz. 21 – Apel Jasnogórski (dla chętnych)

Ks. Artur Szymczyk, diecezjalny duszpasterz młodzieży

Archiwum Caritas

Odwiedziny w szpitalu

GRUDZIĄDZ

Z wizytą u chorych

Z okazji Światowego Dnia Chorego 11 lutego wolontariusze Caritas Diecezji Toruńskiej odwiedzili chorych w szpitalach, hospicjach, środowiskowych domach samopomocy oraz mieszkaniach.

Młodzi dotarli do 3 tys. osób cierpiących z naszej diecezji, wręczając każdemu obrazek z modlitwą. Uczniowie Szkolnego Koła Caritas ze Szkoły Podstawowej nr 21 w Grudziądzu razem z opiekunami Hanną Włodarczyk i ks. Grzegorzem Kowalikiem odwiedzili chore dzieci i młodzież przebywające w Regionalnym Szpitalu Specjalistycznym im. dr. Władysława Biegańskiego. Towarzyszył im kapelan szpitala ks. kan. Andrzej Bartman oraz zaprzyjaźnione dzieci ze Szkolnego Koła Caritas w Tarpnie razem z nauczycielką Katarzyną Ziółkowską.

Wolontariusze przynieśli młodym pacjentom obrazki z modlitwą, pluszowe maskotki, aniołki i ozdobne serduszka, a kapłani udzielili błogosławieństwa.

W kaplicy szpitalnej wszyscy razem pomodlili się w intencji chorych, personelu szpitala oraz wszystkich, którzy się nimi opiekują.

Hanna Włodarczyk

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Na początku lutego do domu Ojca odeszli dwaj kapłani posługujący w diecezji toruńskiej. W Roku Miłosierdzia, wypełniając uczynek miłosierdzia względem duszy: „Modlić się za żywych i umarłych”, zachęcamy do modlitwy za wspominanych zmarłych oraz ich bliskich

Studiował w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie. Praktykę diakońską odbył w parafii pw. Matki Bożej Zwycięskiej w Toruniu. Po przyjęciu święceń kapłańskich w 1994 r. przez rok posługiwał w Nowym Mieście Lubawskim. Przez następne 10 lat związany z parafią pw. Matki Bożej Zwycięskiej jako wikariusz i rezydent. W 2002 r. został sekretarzem Wydziału Konserwacji Zabytków Kurii Diecezjalnej Toruńskiej, w latach 2011-15 był dyrektorem Muzeum Diecezjalnego, organizując tę placówkę. Równocześnie w latach 2013-14 był administratorem parafii katedralnej w Toruniu.

Ks. Jacek jako proboszcz przybył do Łążyna 1 lipca 2015 r. Odjechał do szpitala 2 lutego 2016 r. Posługiwał więc pół roku. Ze szpitala wrócił już po śmierci. Prosto do kościoła, gdzie głosił swoje ostatnie kazanie: przypominał naukę Jezusa o życiu, które jest darem Boga, o życiu wiecznym, które jest naszym celem i spełnieniem, o przebaczeniu, które jest potężnym orężem w Roku Miłosierdzia. Młodym mówił o ich powołaniu, kapłaństwie. Słyszycie? Ks. Jacek pozostawił puste miejsce. Potrzebni są następcy. Czy umarli nie mówią najgłośniej?

Helena Maniakowska

Ks. Jacek Kwiatkowski (1969 – 2016)

Co pozostaje w pamięci? Pozostają małe gesty, w których kryje się wielka wiara. Dzieci zapamiętają go jako tego, który błogosławi. Po zakończeniu odprawianej przez niego Mszy św. ustawiały się długie kolejki, aby otrzymać krzyżyk na czole.

Pragnął dokończyć swoją pierwszą w parafii łążyńskiej kolędę. Czuł się źle już jakiś czas, miał gorączkę, ale jeszcze do niedzieli powtarzał: „Jak tu odwołać odwiedziny? Przecież nie wszyscy się dowiedzą, przecież będą czekali”. Dociągnął do końca kolędę i swoje życie. Proboszcz, który umarł na posterunku.

Ks. kan. Rajmund Ponczek

Urodził się we wsi Klon, powiat ostrzeszowski. Wstąpił do Niższego Seminarium Duchownego w Częstochowie, a następnie do Wyższego Seminarium Duchownego. Święcenia kapłańskie przyjął 6 czerwca 1965 r. w katedrze pelplińskiej. Jako wikariusz pracował w parafiach: Wisin, Strzepcz, Kielno, Kościelna Jania, Brodnica n. Drwęcą. Od 1 lipca 1972 r. posługiwał w parafii pw. św. Józefa w Turznicach – najpierw jako administrator, a w latach 1976 – 2011 jako proboszcz. Był dobrym i pracowitym kapłanem, służył pomocą zwłaszcza w konfesjonale. Dzięki swoim staraniom odzyskał kościół w Piaskach i przywrócił do działalności duszpasterskiej. W dekanacie Grudziądz II był referentem ds. misji. Doceniając zaangażowanie w pracę duszpasterską, w 1998 r. bp Andrzej Suski odznaczył ks. Błaszczyka godnością kanonika Kapituły Kolegiackiej Grudziądzkiej. Po prawie 39 latach pracy w Turznicach zmorzony chorobą przeszedł na emeryturę i zamieszkał w Domu Kapłana Emeryta w Chojnicach.

Zmarł 7 lutego w Chojnicach; pochowany został w rodzinnej parafii w Czajkowie.

Ks. Bogdan T.

Archiwum diecezji toruńskiej

Ks. kan. Józef Błaszczyk (1940 – 2016)

MIŁOSIERDZIE KU NAM POCHYLONE

Africa Studio/Fotolia.com

dokończenie ze str. I

jakby chciał całą swoją postacią osłonić to, co jest pod Nim. Pochylony całym sobą, bo krzyż to miłość. A miłość Chrystusa to miłosierdzie.

Ks. Feliks Folejewski, niezapomniany apostoł Bożego Miłosierdzia, wyraził to jednoznacznie: „Miłość pochylona ku człowiekowi to Miłosierdzie – to jest taka miłość, która pochyla się ku człowiekowi i wydobywa dobro spod różnych nawarstwień zła, a także podnosi człowieka w jego własnych oczach”. Przychodzą na myśl słowa św. Jana Pawła II z encykliki „Dives in misericordia”: „W tym świecie uwikłanym w wielorakie zło, które dotyka serca ludzkiego, istnieje potężniejsza miłość. Uwierzyć w tę miłość, znaczy uwierzyć w miłosierdzie”. A uwierzyć w miłosierdzie to zagłębić się w nadzieję każdego człowieka i całego współczesnego świata. Bł. Matka Maria Karłowska pozostawiła nam wymowne stwierdzenie: „Ufam nieskończenie miłosierdziu Twemu, o Boże. Racz się zlitować nade mną i wszystko przebaczyć, bo Ty możesz więcej przebaczyć, aniżeli człowiek może nagrzeszyć”.

Dla wszystkich

Do św. Brygidy Szwedzkiej Pan Jezus powiedział: „Nie ma stworzenia, którego nie obejmowałbym swoim miłosierdziem”. Można tu wspomnieć wzruszający wiersz Matki Karłowskiej pt. „Iskariota”, w którym Matka w sposób mocny i dobitny ukazuje grzech Judasza: „Sprzedałeś tego, co był Zbawicielem,/ co cię jak syna przytulał do łona./ Zbrodniczą dłonią dotknąłeś się Pana./ Śladem stóp twoich ziemia pokalana, piaskiem pustyni pokryła murawy./ Widząc Golgotę, ty uciekłeś od niej! /Zniszczałeś tak marnie, jak marna garść złota,/ co za Krew Świętą, podłość twego czynu,/ jako zapłatę masz od Lucyfera”. Ale w ostatnich wersach Matka odwołuje się do niezgłębionego Miłosierdzia Bożego: „Przyjdzie dzień Sądu./ Bóg moc swą roztacza./ I ujrzysz znowu, rozpaczą przejęty,/ Chrystusa, co choć na krzyżu rozpięty,/ a błogosławi i wrogom przebacza!/ Gdy dnia strasznego pierwsze błysną brzaski,/może i tobie Bóg udzieli łaski!”. Podczas ekspozycji tego wiersza w muzeum nie było niemal osoby, która by nie zatrzymała się przy nim, nie zadumała i nie odeszła w milczeniu, wzruszona. Tak Matka Maria widziała Miłosierdzie Dobrego Pasterza wobec Jego zagubionych owiec. Miłosierdzie ku nim pochylone, miłosierdzie, które zachęca do naśladowania…

W wierszu „Ufność” Matka Karłowska pisze: „Zbawiciel nakazał każdemu sprawiedliwemu,/ by wszystko – zawsze – przebaczać bliźniemu./ Jeżeli On tego żąda od lichego człowieka,/ jakże większe miłosierdzie od Niego nas czeka!/ Od tego Jezusa, pełnego dla nas litości,/ umierającego na krzyżu za nas – z miłości”.

Młoda osoba spokrewniona z Marią Karłowską napisała o niej: „Dla mnie fenomenem Matki Marii jest fakt, że nie ograniczała się do mówienia o miłosierdziu Boga. Dla osoby zagubionej, która już może w żadnego Boga nie wierzy, słowa takie są po prostu pustymi dźwiękami. Ona dawała konkretną pomoc kobietom z pogmatwanym życiorysem. Pokazywała drogę: możesz żyć inaczej, jest sposób, byś we własnych oczach stała się piękniejszą… Tego chyba dziś też potrzeba… Żeby ludzie pamiętali o sobie samych i innych to, co przecież o każdym może Bóg powiedzieć: jesteś piękny w moich oczach. I to takim pięknem, które Bóg jedynie daje swemu stworzeniu” (Alicja Karłowska).

Módlmy się więc z bł. Matką Marią: „Oby wzeszła nade mną Jutrzenka Miłosierdzia Twego, Panie, a tęcza pojednania opromieniła ducha mego”. A te rozważania zakończmy słowami św. Jana Pawła II: „Życzę z całego serca, aby okres Wielkiego Postu był dla wierzących czasem dawania świadectwa Ewangelii miłości na każdym miejscu, ponieważ powołanie do miłości miłosiernej stanowi centrum autentycznej ewangelizacji”.

Oprac. s. Gaudiosa Dobrska CSDP

SYBERYJSKIE WSPOMNIENIA

W 76. rocznicę wywózek Polaków na Syberię grupa Sybiraków ze Związku Sybiraków Oddziału Toruńskiego oraz zaproszeni goście upamiętnili bohaterów

HELENA MANIAKOWSKA

Spotkanie z okazji 76. rocznicy wywózek Polaków na Syberię odbyło się 12 lutego w Toruniu. Uroczystości przebiegały w Urzędzie Marszałkowskim, Zespole Szkół nr 1 oraz kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego.

W urzędzie

Na uroczystość przybyli członkowie związku oraz przedstawiciele Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego z marszałkiem Piotrem Całbeckim. Zebranych powitał Marcin Swaczyna z Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych w Urzędzie Marszałkowskim. Zauważył, że głos Sybiraków z czasem będzie coraz bardziej rozumiany, coraz więcej bowiem gromadzimy informacji o wywózkach i losach zesłańców. Wydanie książki „Syberyjskie wspomnienia" i spotkania rocznicowe sprzyjają utrwalaniu pamięci. Jan Myrcha, prezes Zarządu Oddziału Związku Sybiraków w Toruniu, podkreślił obecność Anny Łukaszewskiej – dyrektor Wydziału Edukacji UM, Barbary Rojek i Anny Rojewskiej – przedstawicielek Fundacji gen. Elżbiety Zawackiej, a także Michała Antonowicza – doktoranta Wydziału Nauk Historycznych UMK, który walnie przyczynił się do powstania książki „Syberyjskie wspomnienia". Prezes wyraził też nadzieję na wzniesienie pomnika Sybiraków dla upamiętnienia męczeństwa Polaków na nieludzkiej ziemi oraz życzył, aby opublikowana książka miała swój dalszy ciąg w kolejnym, uzupełnionym wydaniu. Poinformował, że równolegle odbywają się uroczystości w Zespole Szkół nr 1 w Toruniu. Głos zabrali również m.in. Zdzisław Mickiewicz – pierwszy prezes Związku Sybiraków oraz marszałek Piotr Całbecki. Podczas spotkania Grzegorz Borek z Urzędu Marszałkowskiego został wyróżniony Odznaką Honorową Sybiraka za Zasługi dla Związku Sybiraków.

Katolicki Toruń

Przy tablicy pamiątkowej w krużganku przy kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego w Toruniu

Modlitwa

Uroczystości rocznicowe w kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego rozpoczęto hymnem Sybiraków. Mszę św. celebrował kapelan Związku Sybiraków ks. prał. Józef Nowakowski, który w homilii podkreślił wagę takich uroczystości. Są one wyrazem pamięci o gehennie, jaką przeżywali Polacy na nieludzkiej ziemi, niszczeniu ich życia i unicestwieniu wielu. – Życzliwość, uczciwość, współpraca pokoleń, miłość między ludźmi niech będą naszymi zasadami, których jesteśmy głosicielami i których starajmy się być realizatorami. Liczę zawsze, że młodzi będą tymi, którzy tę współpracę będą budowali – zakończył celebrans.

Oprawę liturgiczną Mszy św. zapewnili Sybiracy. We wspólnocie modlitewnej uczestniczyli również ks. mitrat płk Mikołaj Hajduczenia – proboszcz parafii prawosławnej w Toruniu oraz Zbigniew Matuszewicz – dyrektor Zespołu Szkół nr 1, poczty sztandarowe, przedstawiciele grona pedagogicznego i uczniowie.

Przy tablicy

Po Mszy św. pod tablicą pamiątkową w przykościelnym krużganku spotkali się Sybiracy i goście, wśród których nie zabrakło m.in. prezydenta Torunia Michała Zaleskiego, płk. Dariusza Adamczyka i mjr. Ireneusza Bandury z Centrum Szkolenia Artylerii i Uzbrojenia w Toruniu, posła Arkadiusza Myrchy, delegacji Związku Nauczycielstwa Polskiego, miłośników Lwowa i Kresów Wschodnich, przedstawicieli związków kombatanckich, przedstawicieli prasy oraz telewizji. – Nieludzka ziemia została usłana krzyżami zmarłych Polaków – powiedział Jan Myrcha i zwrócił uwagę, że żaden naród nie może istnieć ani rozwijać się bez przywiązania do swej tradycji i swoich dziejów niezależnie od tego, jak byłyby bolesne, a wydana książka stanowi materiał do refleksji, zadumy nad losami Polaków. Prezydent Torunia Michał Zaleski podziękował za spotkanie i zauważył, że coraz mniej jest żyjących świadków czasu deportowań. Zapewnił, że zawsze będziemy pamiętali o ich zniewolonym losie i ich marzeniach powrotu do wolnej Polski.

Na zakończenie uroczystości delegacje złożyły kwiaty i znicze przed tablicą upamiętniającą syberyjską Golgotę.

„Pójdź za Mną!”

Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Toruńskiej im. bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego

W pierwszą niedzielę Wielkiego Postu 14 lutego w katedrze Świętych Janów w Toruniu bp Józef Szamocki udzielił alumnom Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu błogosławieństwa do posługi lektoratu i akolitatu

SAI

Nowi lektorzy i akolici z bp Józefem Szamockim i moderatorami seminaryjnymi

LEKTORAT I AKOLITAT

Lektorat otrzymali bracia z kursu III: Mateusz Wiśniewski z parafii pw. św. Stanisława i św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Grudziądzu, Sebastian Chyła z parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu oraz Piotr Skiżyński z parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej i bł. Męczenników Działdowskich w Działdowie.

Nowymi akolitami ustanowieni zostali klerycy z roku IV: Michał Wyrębski z parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Wielkich Łunawach oraz Michał Galewski z parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego w Toruniu.

Biskup Józef w homilii mówił o pokusach oraz o tym, że człowiek znajduje się czasami na pustyni, gdzie myśli, że jest sam. Nie ma na niej żadnych drogowskazów, więc nie wie, w którą stronę ma iść i wtedy woła o pomoc do Boga. Ksiądz Biskup przypomniał także o stole Słowa (ambonie) i stole Eucharystii (ołtarzu). Nowo ustanowieni lektorzy mają być głosicielami Słowa, jednak żeby byli autentyczni, sami muszą tym Słowem żyć, muszą być pierwszymi świadkami Słowa, które głoszą. Nowi akolici są zaproszeni do stołu Eucharystii. Mają pomagać kapłanom w rozdawaniu Komunii św. i docieraniu z nią do tych, którzy są przykuci do łóżek przez chorobę. Akolici są wezwani do tego, aby dawać przykład życia Eucharystią każdego dnia. Kaznodzieja przytoczył też przykład żywej wiary, która nie umiera, bo karmi się Słowem oraz Ciałem i nimi żyje. Oazę żywej wiary stanowi Kościół.

Wraz z całą wspólnotą seminaryjną gratulujemy naszym braciom, dziękując Bogu za dar powołania ich do służby Kościołowi. Życzymy im owocnej służby, która przyczyni się do ich uświęcenia.

SAI

ĆWICZENIA DUCHOWE

W dniach 10-13 lutego przeżywaliśmy w naszej wspólnocie seminaryjnej rekolekcje wielkopostne. Duchowe ćwiczenia tradycyjnie zaczęły się od odśpiewania hymnu do Ducha Świętego. Tym razem rekolekcje głosił o. Marek Janus, franciszkanin, proboszcz parafii pw. Bożego Ciała w Helu.

Rekolekcje przybrały klasyczną formę: przeżyte były w spokoju, wyciszeniu i modlitwie. Oprócz słuchania konferencji, odmawialiśmy Liturgię Godzin i Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Uczestniczyliśmy w Drodze Krzyżowej i nabożeństwie pokutnym połączonym z sakramentem pokuty i pojednania. Nie zabrakło również modlitwy różańcowej, a szczytem każdego dnia była Eucharystia.

Tematem przewodnim była modlitwa, a na poszczególnych konferencjach o. Marek poruszał tematy: celu modlitwy, obecności modlitwy w życiu kapłana, modlitwy Jezusowej, modlitwy brewiarzowej, Eucharystii, Różańca i adoracji Najświętszego Sakramentu. Podkreślił także rolę Ducha Świętego i Maryi w naszej codziennej modlitwie.

Na zakończenie rekolekcji miała miejsce Msza św., którą o. Marek celebrował wraz z moderatorami seminarium oraz z ks. prał. Romanem Sadowskim i ks. prał. Janem Perszonem. Rekolekcje dla nas, alumnów, są niezwykle ważne na drodze wzrastania w powołaniu.

SAI

KRÓTKO

Rekolekcje

W dniach 12-14 lutego w ośrodku Caritas Diecezji Toruńskiej w Przysieku odbyły się rekolekcje wielkopostne dla opiekunów Szkolnych Kół Caritas. Poprowadził je ks. Łukasz Skarżyński, który mówił o miłosierdziu w trzech kontekstach: słowa, wspólnoty i Eucharystii. Podczas rekolekcji był czas na adorację, spowiedź, a także wizytę w Centrum Edukacji Młodzieży im. bł. ks. Jerzego Popiełuszki w Górsku. W rekolekcjach wzięło w udział 27 opiekunów.

Służba więzienna

7 lutego w bazylice pw. św. Mikołaja w Grudziądzu ks. kan. Wojciech Pyrzewski, diecezjalny duszpasterz więziennictwa i kapelan grudziądzkich zakładów karnych, sprawował Mszę św. z okazji święta pracowników służby więziennej. Przybyli dyrektorzy i funkcjonariusze zakładów karnych w Grudziądzu oraz ich rodziny.

DUCHOWNI DIECEZJI CHEŁMIŃSKIEJ (113)

WYBITNY PROBOSZCZ CHEŁMIŃSKI

Wywodził się z kaszubskiego rodu, który dał Kościołowi czterech kapłanów. Profesor Collegium Marianum, współzałożyciel „Pielgrzyma”, ceniony autor, proboszcz chełmiński był animatorem życia polskiego na germanizowanym Pomorzu

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Juliusz Pobłocki urodził się 29 listopada 1835 r. w Łężycach w parafii św. Mikołaja w Rumii w rodzinie Augustyna i Joanny z Sychowskich. Jego ojciec wywodzący się ze szlachty kaszubskiej pracował jako nauczyciel, dopóki nie odziedziczył części rodzinnego majątku w Linii (między Kartuzami i Lęborkiem). Juliusz uczył się w Lęborku, później w gimnazjum chojnickim. „Podczas wakacji [stukilometrową] drogę z Linii do Chojnic odbywał wraz kolegami, najczęściej pieszo, urozmaicając ją sobie śpiewaniem pieśni patriotycznych” (prof. Józef Borzyszkowski). Po maturze w 1858 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Pelplinie. Rok później podjął studia w Münster. Tamże 29 marca 1862 r. otrzymał święcenia kapłańskie, a po uzyskaniu w 1864 r. doktoratu z filologii wrócił do Pelplina, by uczyć języków klasycznych i polskiego w biskupim progimnazjum Collegium Marianum „pierwszorzędnym ognisku oświaty polskiej na Pomorzu” (Józef Łęgowski).

Nauczyciel i literat

Prof. Łęgowski (1852 – 1930) historyk, etnograf, pedagog, wspominał: „Ks. Pobłocki wielki kładł nacisk na głęboką znajomość gramatyki polskiej, chociaż i literatury nie zaniedbywał. A że był nauczycielem poważnym i gorliwym, więc uczniowie u niego dużo korzystali” („Mestwin” nr 1/1927). Pracę nauczycielską ks. Juliusz łączył z literacką. W 1868 r. pomagał ks. Szczepanowi Kellerowi zakładać czasopismo „Pielgrzym” i pisywał do niego także po opuszczeniu Pelplina. W powiastce z 1869 r. „Podaj diabłu choć tylko włos…” pragnął uświadomić czytelnikom zgubne skutki pijaństwa, formułując zgodnie z duchem epoki pozytywistycznej tezę: „Pobożność, praca i trzeźwość podstawą wszelkiej pomyślności”. Literacki pazur pokazał w „Obrazkach kaszubskich” z 1877 r., po jego śmierci wydanych w 1926 r. i 1974 r. pod tytułem „Na Kaszubach przez 100 laty”. Gawęda wywiedziona z rodzinnych opowieści oparta na relacji narratora pamiętającego czasy niepodległej Polski to cenne źródło wiedzy o obyczajach szlachty kaszubskiej na przełomie XVIII i XIX wieku. Zaletą pióra ks. Juliusza jest lekkość i barwność stylu, a sentencje takie jak: „Przodków naszych cnoty giną, ale ich wady nas nie opuszczają” mogą skłonić do refleksji także współczesnego czytelnika.

Duszpasterz i społecznik

15 lipca 1872 r. „Pielgrzym” poinformował, że „ustalony został na probostwo w Chełmnie” (nr 35/1872). Duszpasterz parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, od 1891 r. dziekan chełmiński, od 1904 r. kanonik Kapituły Katedralnej pracował w najtrudniejszym dla Kościoła na Pomorzu okresie: kulturkampfu, później intensywnej germanizacji. Opiekował się kościelnymi bractwami cechowymi, III Zakonem św. Franciszka i Towarzystwem Pań Miłosierdzia. Założył różańcowe „oddziały panien i młodzieńców, ojców i matek” oraz misyjne Stowarzyszenie Dziecięctwa Pana Jezusa.

Działał w organizacjach polskich jak Towarzystwo Ludowe, toruńskie Towarzystwo Naukowe, Towarzystwo Pomocy Naukowej, Towarzystwo Czytelni Ludowych. Założył bibliotekę polską dla dzieci i dla dorosłych. Pod jego egidą działała organizacja filomacka działająca konspiracyjnie w gimnazjum chełmińskim. Na plebanii „agitatora polskości”, jak nazwano go w 1897 r. w urzędniczym sprawozdaniu, odbywały się tajne zebrania, na których młodzież poznawała ojczystą literaturę i historię, korzystając z przechowywanej tu biblioteki swojej organizacji. Jako rządca parafii postawił plebanię, obmurował farę, położył w niej nową posadzkę, zamówił nowe organy. Zainstalował na wieży cztery dzwony poświęcone Patronce parafii i świętym: Piotrowi, Wojciechowi i Barbarze.

Przez pewien czas towarzyszyli mu w Chełmnie bracia, którymi opiekował się jako najstarszy z rodzeństwa: ks. Gustaw zasłużony dla Kościoła duszpasterz, literat, językoznawca kaszubski był w latach 1873-87 kapelanem chełmińskich szarytek, ks. Wojciech późniejszy proboszcz w Niedźwiedziu i dziekan wąbrzeski w latach 1881-96 był wikarym w farze, a ks. Leon (1856 – 1900) zakonnik misjonarz dokonał krótkiego życia w szpitalu Sióstr Szarytek.

Ks. Juliusz zmarł w Chełmnie 9 lutego 1915 r., nie doczekawszy odrodzenia Polski, do którego się przyczynił.

Archiwum Diecezjalne w Pelplinie

Ks. Juliusz Pobłocki (1835 – 1915)

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski (redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. 34 369 43 85